

som jeg finder Anledning til at knytte nogle Bemærkninger til. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) holdt et dygtigt Foredrag her forleden. Jeg var ganske vist ikke enig med ham i meget af det, han sagde, men han sluttede med at give en klar Redegørelse for det sønderjydske Spørgsmaal og navnlig for Optantspørgsmaalet. Jeg var glad for denne Redegørelse, og jeg fandt den fuldt ud paa sin Plads. Men derefter var der et æret Medlem, det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), der fik Ordet for en kort Bemærkning, og i denne fremkom med, jeg vil sige, det hæsligste Ord, der har lydt her i denne Sal i den Tid, jeg har siddet her, det var Ordet Sønderjyderi.

Formanden: Det ærede Medlem bruger et stærkt Udtryk om et andet æret Medlems Udtalelse. Jeg vil imidlertid indrømme, at det var ikke velvalgte Ord, det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) forleden Dag fremkom med, og jeg vil haabe, vi kunne blive fri for den Art Ytringer herefter.

Pinstrup: Jeg vil sige derom, at et saadant Udtryk paa den danske Rigsdag var efter min Mening en Haan saa stor, en Uret saa skammelig overfor de danske Sønderjyder, at det heldigvis er uden Side-stykke. Den Befolkning, der i over en Menneskealder har staaet der og stridt for national Ære og for vort Sprog, fortjener ikke, at der skal slynges den et saadant Ord i Ansigtet. Den staar som Bolværk for dansk Aandsliv og dansk Kultur, og vi kunne være vis paa, at det vilde komme til at gaa ganske anderledes, hvis den ikke havde holdt saa stærkt paa vort Modersmaal og vor Kultur, som den har. Denne Befolkning fortjener derfor alle Danskes Tak og Støtte, og det undrer mig, at et saadant Udtryk kunde falde her i det danske Folketing. Dersom det er den Slags „Intelligenser“, som det ærede Medlem repræsenterer, vi have mistet, mener jeg, at Reformpartiet kan være godt tjent med at undvære dem. Jeg har ikke villet undlade at protestere mod et saadant Udtryk, og jeg er vis paa, at denne Protest finder Genklang baade hos ærede Medlemmer her i Salen og hos mange udenfor Salen.

Sveistrup: Det er mit Ønske, naar jeg nu har faaet Ordet, at udtale min Tak og

Lykønskning til vor Udenrigsminister og Ministeriet i det hele taget i Anledning af den af Udenrigsministeren fremførte Udtalelse om, at der føres Forhandlinger med Tyskland, og om de Forhaabninger, der knytte sig dertil. Man kan sige, at det er ikke meget, der er fremkommet fra den højtærede Udenrigsministers Side, men det er dog, saa vidt jeg ved, mere, end nogen anden dansk Udenrigsminister før ham har udtalt, og jeg tror, at danske Mænd og Kvinder bør være glade og taknemmelige over, at denne Udtalelse har kunnet fremkomme.

Som Fredsven vil jeg derefter gerne udtale min Glæde over, at Begivenhederne paa den skandinaviske Halvø have fundet et fredeligt Forløb. Hvorvidt Unionsopløsningen i og for sig er en glædelig eller sørgelig Begivenhed, er der jo paa de to Sider af Kølen meget delte Meninger om, og derom skal jeg ikke udtale mig. Men det, at Unionsopløsningen har kunnet ske uden Krig og uden Blodsudgydelse, maa af Verdens Fredsvenner og da særlig af Nordens Fredsvenner føles som en stor Lykke, og vi maa særlig være en Mand, Sveriges Konge, taknemmelige for, hvad han har bidraget dertil. Jeg vil ønske, at denne Taknemmelighed maa finde et mere fuldttonende Udtryk, end en enkelt menig Rigsdagsmand kan give det. (*Sabroe:* Det svenske Socialdemokrati.) Der nævnes her bag ved det svenske Socialdemokrati, ja, det kan være, men det har ikke haft den Betydning og ikke kunnet have den Betydning som den Mands Optræden, der er den ansvarlige Konge.

Det havde været min Tanke at sige noget i Anledning af de politiske Betragtninger, det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) forleden Dag fremførte. Jeg kan i det store og hele slutte mig til de Synspunkter, som det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds gjorde gældende. Det er min Opfattelse, at den Omstændighed, at Venstre gennem Tiderne saa hyppigt har delt sig i Partier, der heftigt have bekriget hinanden, har været en Hovedaarsag til, at det politiske Systemskifte her i Landet er kommet saa sent. Det er min Opfattelse, at hvis Venstre havde staaet samlet i 70erne, da vilde vi have faaet det politiske Systemskifte 20 Aar før, vi fik det, og hvis Venstre havde staaet samlet i 80erne, vilde vi have faaet det politiske Systemskifte 10 Aar før. Jeg frygter for, at Spliden i Venstre skal kunne drives til en saadan Højde, at vi, om end kun for en